

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8584/2023
31.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Зорана Хацића, Гордане Комненић, Марије Терзић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мијодраг Иванић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Константин Бошковић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3118/21 од 23.09.2021. године, у седници одржаној 31.10.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3118/21 од 23.09.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3118/21 од 23.09.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5353/16 од 08.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован предлог тужиље за ослобађање од судских такси. Ставом другим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужилца сувласник са уделом од 1/2 идеалних делова на непокретности – кући у улици ... бр. ..., у ..., изграђеној на кп. бр. ..., уписаној у лист непокретности број ... КО ..., површине 73 м², која се састоји од кухиње и трпезарије, ходника, веранде, ВЦ-а и две собе у приземљу куће и тавана, а која кућа је стечена у току трајања заједнице живота у браку са туженим, што је тужени дужан да призна и трпи и да тужилци изда ваљану табуларну исправу подобну за упис овог права у кастарске и друге јавне књиге, у року од 15 дана од дана пријема отправке пресуде, што ако не учини тужилца ће своје право уписати на основу ове пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци преда у супосед непокретност – кућу из претходног става изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка исплати износ од 405.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3118/21 од 23.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена

првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из члана 171. став 1. и 180. став 1. Породичног закона, утврђено је да је тужиља сувласник са 1/2 идеалног дела на непокретности ближе описаној у изреци првостепене пресуде, по основу стицања у браку са туженим. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, по оцени Врховног суда нижестепене одлуке су у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично –правној ситуацији. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, због чега је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, што у овом случају није учињено.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 33. истог закона прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.07.2021. године, а вредност предмета спора је 501.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношња тужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић